

Δημήτριος Σωτηρίου

ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΤΗΣ
ΕΝ ΤΩ ΒΑΘΕΙ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΖΗΤΗ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2009

Κάθε γνήσιο αντίτυπο φέρει την υπογραφή του συγγραφέα

ISBN 978-960-456-185-8

© Copyright, 2009, Εκδόσεις ΖΗΤΗ, Δημήτριος Σωτηρίου

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του ελληνικού νόμου (Ν.2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

Φωτοστοιχειοθεσία Π. ΖΗΤΗ & Σια ΟΕ
Εκτύπωση 18ο χλμ Θεσ/νίκης-Περαίας
Βιβλιοδεσία Τ.Θ. 4171 • Περαία Θεσσαλονίκης • Τ.Κ. 570 19
Τηλ.: 2392.072.222 - Fax: 2392.072.229 • e-mail: info@ziti.gr

**ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΖΗΤΗ**

www.ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:

Αρμενοπούλου 27 - 546 35 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 2310.203.720, Fax: 2310.211.305 • e-mail: sales@ziti.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ - ΕΝΩΣΗ ΕΚΔΟΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ:

Στοά του Βιβλίου (Πεσμαζόγλου 5) - 105 64 ΑΘΗΝΑ • Τηλ.-Fax: 210.3211.097

ΑΠΟΘΗΚΗ ΑΘΗΝΩΝ - ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ:

Ασκληπιού 60 - 114 71 Αθήνα
Τηλ.-Fax: 210.3816.650 • e-mail: athina@ziti.gr

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ: www.ziti.gr

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το παρόν πόνημα αποτελεί την έκφραση μιας σειράς προβληματισμών, που με ταλάνισαν ολόκληρη την τρίτη δεκαετία της ζωής μου. Μια πολυτάραχη περίοδος, που καθορίζει συνολικά την αγωνία του ανθρώπου να κατακτήσει την εσωτερική του ισορροπία και να τη διευθετήσει σωστά στις διαπροσωπικές του εκδηλώσεις.

Αν και ο αναγνώστης διατρέχει τον κίνδυνο να εγλωβιστεί στην αναζήτηση των βαθύτερων νοημάτων, εντούτοις βαρύνουσας σημασίας είναι και η διάθεση του ατόμου για συναισθηματική εκφόρτιση. Εξάλλου, η αποκρυπτογράφιση του συμβολικού λόγου πολύ σπάνια δύναται να ταυτιστεί από ξεχωριστές ιδιοσυστατικές μονάδες.

Στο τέλος του βιβλίου παραθέτω ένα ένθετο διευκρινήσεων, που ίσως αποτελέσουν αριάδνιο μίτο για την ορθή αποσαφήνιση των κεντρικών νοημάτων και μια επιφανειακή απόξεση του ψυχισμού του πρωταγωνιστή.

Με εκτίμηση
Ο συγγραφέας

Ο ΛΟΓΟΣ

*‘Κάθε βαθυστόχαστη σκέψη
πηγάζει από μια απλότητα
και περιπλέκεται ως μίτος
σε μια πολυσύνθετη πραγματικότητα
τόσο όμορφα και αρμονικά
που μετουσιώνεται
σε ρομαντική νότα, σε τέχνη’*

Αισθητικότητα εν τω βάθει¹

Τα φυσικά φαινόμενα προκαλούν τα ανήσυχα πνεύματα της εκάστοτε κοινωνίας. Θεωρούμε πως οι νόμοι που καθορίζουν την ύπαρξη του σύμπαντος πρέπει να είναι ιδιαίτερα πολύπλοκοι. Πώς αλλιώς εξηγείται το γεγονός ότι τόσες χιλιάδες χρόνια πρωταρχικές αξίες και απλοϊκά ερωτήματα παραμένουν χωρίς ουσιαστική τεκμηρίωση; Οι διαδικασίες ανέλιξης και προόδου θέλουν τον άνθρωπο να στοχάζεται για την πεμπτουσία² του κόσμου. Ατέρμονες προσπάθειες, ατελέσφορες θεωρίες με άκαρπα συμπεράσματα και αβληχρά αποτελέσματα αδυνατούν, παρόλη την πολυπλοκότητά τους, να δώσουν απαντήσεις.

Άραγε κάθε πολύπλοκη ιδέα αποτελεί ουσιαστικό υπόβαθρο για την πραγμάτωση ενός αποδεικτικού πειράματος; Δε θα ήταν φρόνιμο να ασχοληθούμε με το αφελές ενδεχόμενο για την ωρίμανση των πάντων μέσα από την πλέουσα απλοϊκή θεώρηση; Ο ανθρώπινος νους είναι από τη φύση καταδικασμένος να σκέφτεται σε ένα τόσο πολυσύνθετο πεδίο, παρόλο που κάθε σκέψη μεταφράζεται με ένα μοναδικό σύστημα, αυτό που του εξασφαλίζουν οι νευρικές συνάψεις. Αισθητικότητα εν τω βάθει θα πει την ανάγκη για απλή² λογική ανάλυση. Και καθώς αυτή προβάλλει επιτακτική, εμείς αδυνατούμε να το αντιληφτούμε.

02/08/2003

B

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

*‘Η αμετροέπεια στη σκέψη
είναι χαρακτηριστικό των
δημιουργικών ατόμων’*

ΔΙΑΘΕΣΗ

Φρενεύομαι³ το πώς

Κι έπειτα βάλλομαι, πασχίζω

Να βρω τον τρόπο

Να φτιάξω μιαν εκκολασιά⁴

Πάνω σ' αυτό το άσπρο φαντάζομαι χαρτί

Μέσα απ' το σώμα, το νοητό, την ψυχή

Το χέρι μου ετούτο το δεξί

Που εναγκαλίζει τόσο απλά

Σκέψεις, αισθήματα, ανησυχίες

Σα να ήθελε να καταφέρει

Από τα πάθη μιαν απαλλαγή

Μέσα απ' τον άσφαιρο γραφικό όλμο

Μιας νέας εμπορευματοποίησης

Για τόσο λίγο μόνο σκέφτομαι
Κι έπειτα αλλάζω
Μα δύσκολος ο δρόμος που ξεχορτιάζω
Και διαλέγω το ίδιο ήμισυ
Για να γίνουν διαφορετικά
Αυτά που σκιαγραφώ
Πράγματα οικεία
Βήματα δικά μου ακολουθώ
Όχι χειρότερα, μήτε καλύτερα
Μα να, κάπως έτσι που να μου θυμίσουν
Έστω και για μια φορά στο μέλλον
Μια μόνο αφραξιά⁵ τι μπορεί να σημάνει

05/07/2005

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΚΑΠΕΛΟ

Το κορμί του τεντωμένο κρατούσε
Γινόταν στο δρόμο σα βαδούσε
Γρότερος, υψότερος
Έπαιρνε πάνω αξία
Και θωρούσε πως ήταν πιότερα
Πέρος⁶ και κύριος και δοξασμένος

Όσο έλαμπε ο ήλιος
Πιο πολύ κι αυτός με τη σειρά του
Ανέβαινε, τεντώνονταν
Κι άμα καμιά φορά θωρούσε πως αρμόζει
Στα δάκτυλα τα κάτω των ποδιών
Μόνο σ' αυτά σαν χορευτής νυχοπονούσε

Μπορούσε μονάχα εκεί ψηλά
Όσο κι αν δεν βαστούσε
Την ώρα την πολλή να κρατηθεί
Έστω και λίγο του αρκούσε
Να βγει πάνω απ' το χαμηλότερο σκαλί
Να φτάσει η κεφαλή του
Στα βλέμματα των τριγυρνών

Στον κόσμο του όλοι αυτοί
Οι άξεστοι μικροί ανθρωπάκοι
Τα βλέμματά τους στρέφανε
Στο μαύρο του καπέλο
Κι όσο εκείνοι πιο πολλοί
Τόσο κορδωνόταν

Τον είδε μα κι ο άνεμος
Και ζήλεψε τη δόξα
Έδωσε μια μες τον καιρό
Και το καπέλο του αρπάζει
Και το πετάει μακριά
Και τρέχει να το πιάσει μες στο δρόμο

Πάλι οι γύρω του
Τα μάτια τους καρφώνουν
Στα λιγοστά του τα μαλλιά
Εκείνη τη στιγμή μονάχα
Που πρόλαβε στην κεφαλή
Το μαύρο του καπέλο
Γοργά να σκεπαστεί απ' την ντροπή του

Τώρα βαδίζει πια σκυφτός
Στις φτέρες του βαριά
Τα πόδια του τα σέρνει
Το μαύρο καπέλο δεν αρκεί
Χαρά πια να του φέρνει

08/05/2005